PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA

Bland skandinaverna i Assiniboia.

Besöker ock omkringliggande distrikt. Farmarena få järnväg.

FÖR S. C. T. AV OLOF HOFOSS.

Jag går en eftermiddag på tåget till Moose Jaw distriktet med småstäderna Mossbank och Assiniboia som bestämmelseort.

När man för det mesta är hänvisad till apostlahästarna — men även dessa ha sin begränsning — är det i granden en verklig njutning att åter kunna sträcka ut sig på ett bekvämt säte i järnvägsvagnen och gärna med benen på det andra sätet om denna ställning i längden blir tröttsam, så kan man gå och sätta sig i rökkupén.

Den canadensiske konduktören är mycket hänsynsfull, när det gäller detta slag konststycken i passageraretågen.

Som sagt — jag sträcker mig makligt tillbaka, tänder en cigarett och ger mig till att filosofera över landskapen, som fara förbi i den skumgråa atmosfären utan att kunna skapa mig något helhetsintryck av dem.

Jag antastar den förste och bäste herrkarl jag möter och frågar, om det ej finnes ett eller annat europeiskt hotell i staden. Västern må gärna hysa kannibaler — bara icke kineser.

"I don't know" — svarar han hövligt och försvinner i mörkret.

Då jag senare på kvällen efter att ha undvikit både kinamat och kinaprat kryper i en säng mellan iskalla lakan är det inte fritt från att min feststämning från tidigare på aftonen försvunnit.

När jag så ett par dagar senare befinner mig i Assiniboia och uppdagar, att staden har ett antal kineser större än jag någonsin sett i hela mitt liv, ja, då måste jag trots all antipati och motvilja resignera.

Sedan har jag kommit på den tanken, att det möjligen är en kallelse att beskåda denna nation, ty kanhända en eller annan kinamö en vacker dag skall knyta sitt liv till mitt.

Överst: Snapshot av Kantenfamiljen. Nederst: Mr. & Mrs. Björnson utanför deras hem i Assiniboia; till vänster Mrs. Bakkestad med dotter.

Tankarna gå tillbaka till Moose Jaw, där jag skaffat S. C. T. en hel del nya prenumeranter och mig själv lika många vänner.

Det har förresten fallit mig in i det sista, att jag också borde representera en kinesisk tidning, ty överallt där jag kommer grinar en mångfald av denna ras mig till mötes — undantagandes på farmerna, där den egentliga arbetskraften presteras och varav Canada en gång skall bliva stort — men där ser man ej kineser.

Well — tänker jag och blir mildare i min dom. Varje organiskt liv intill den minsta atom har ju sitt berättigande. Ergo: har också kinesen sin. Men likväl känner jag det som en hel befrielse att komma ut på landet och bort från allt, som minner om kinamat och kinaprat, som jag trots all motvilja har måst uthärda en vecka.

Då jag i skymningen en timme senare går av tåget i Mossbank samt stegar över gatan mot en ljust inbjudande plats, så stiger jag in, sedan jag förvissat mig om att platsen bär namnet hotell.

Nu har jag en nog så utpräglad bedömningsförmåga, när det gäller att urskilja människotyper, vadan det icke heller denna gång tager mig lång tid att övertyga mig om att min värd tillhör en ras, för vilken mina antipatier icke äro av det mildaste slaget.

Följden blir att jag ett ögonblick efter åter står på gatan och denna gång styr mina steg till en plats, över vilken det vilar både lantlighet och fredlighet.

Äntligen har jag då funnit en plats, där det icke luktar okristet blod och med fattad ro ger jag mig i färd med att granska hotellets skylt för att om möjligt taga reda på, vad denne min till synes fredlige värd behagar kalla sig.

Jag har icke förr gjort mig underkunnig om skyltens innehåll, förrän jag tager till benen med orden Tung Eung, Hung på läpparna och ett helt virrvarr av kinesiska skrivtecken dansande som spöken för mitt inre.

Tankarna gå tillbaka till Moose Jaw, där jag skaffat S. C. T. en hel del nya prenumeranter och mig själv lika många vänner.

Det har förresten fallit mig in i det sista, att jag också borde representera en kinesisk tidning, ty överallt där jag kommer grinar en mångfald av denna ras mig till mötes — undantagandes på farmerna, där den egentliga arbetskraften presteras och varav Canada en gång skall bliva stort — men där ser man ej kineser.

Well — tänker jag och blir mildare i min dom. Varje organiskt liv intill den minsta atom har ju sitt berättigande. Ergo: har också kinesen sin. Men likväl känner jag det som en hel befrielse att komma ut på landet och bort från allt, som minner om kinamat och kinaprat, som jag trots all motvilja har måst uthärda en vecka.

Då jag i skymningen en timme senare går av tåget i Mossbank samt stegar över gatan mot en ljust inbjudande plats, så stiger jag in, sedan jag förvissat mig om att platsen bär namnet hotell.

Nu har jag en nog så utpräglad bedömningsförmåga, när det gäller att urskilja människotyper, vadan det icke heller denna gång tager mig lång tid att övertyga mig om att min värd tillhör en ras, för vilken mina antipatier icke äro av det mildaste slaget.

Följden blir att jag ett ögonblick efter åter står på gatan och denna gång styr mina steg till en plats, över vilken det vilar både lantlighet och fredlighet.

Äntligen har jag då funnit en plats, där det icke luktar okristet blod och med fattad ro ger jag mig i färd med att granska hotellets skylt för att om möjligt taga reda på, vad denne min till synes fredlige värd behagar kalla sig.

Jag har icke förr gjort mig underkunnig om skyltens innehåll, förrän jag tager till benen med orden Tung Eung, Hung på läpparna och ett helt virrvarr av kinesiska skrivtecken dansande som spöken för mitt inre.

För gallsjuka, huvudverk och förstoppning

Dr. CHASE'S KIDNEY & LIVER PILLS

ger sig själv. Särskilt intressant må det bli för de första settlarna, som byggde på dessa ställen för C. P.-banan för en 15 år sedan, att se det första tåget komma rusande över sina egna marker färdigt att föra de vetelaster, vilka de förr själva måste frakta med oxar och hästar ända till Moose Jaw — eller en väglängd på över 100 mil.

Längs det nya järnvägssystemet en cirka 18 mil söder om Assiniboia är allaredan ett nytt samhälle — Scout Lake i Clamstring.

En husrad med vitskiftande timmer, som utgör platsens affärer, förser redan farmaren med allt, vad hjärtat kan önska ända från Köpenhamns snus till huspigans oundvikliga tuggummi.

* * *

Mitt första besök vid ankomsten till Assiniboia gällde en av Norrönas gamla prenumeranter, mr. Ole Björnson, som nu efteråt arrenderat ut farmen och dragit sig tillbaka samt bebor ett vackert och nyuppfört hus i staden.

Mr. och mrs. Björnson äro födda i Etnedalen, Norge, respektive 1865 och 1868 samt härstamma från en gammal bondesläkt.

Mr. Björnson kom till U. S. 24 år gammal men invandrade till Canada 1911, där han sedan uppehållit sig. Han har också plöjt Atlanten tre gånger under denna tid samt var hemma sista gången 1923.

Att mr. Björnson vid sista besöket i gamla landet förargade sig på snobberiet och förfinelsen hemma är han icke ensam om. Ganska roligt är en liten episod från en restaurant i Trondhjem, där han var inne för att få en halva öl, då kyparen kom bort och bad honom taga av hatten. Björnson parerade emellertid uppmaningen med följande på äkta valdrisdialekt:

"Jag tänker nog att detta öl glider ned även med hatten på" — vilket det och säkert gjorde, efter vad Björnson senare förtalde.

Dagen efter min ankomst var mr. Björnson nog älskvärd att köra mig runt i sin bil och trots den brådaste juletiden vann Norröna flera nya tillbedjare.

* * *

En av de äldsta farmarena här i distriktet är Anders F. Kanten med hustru Anna, födda på Hadeland respektive 1860 och 1865.

Mr. Kanten kom som ganska ung till U. S. och började som farmare i Minnesota och Dakota tills familjen 1910 flyttade till Canada, där den sedan uppehållit sig. Makarna ha i allt haft 13 barn, varav 12 leva. Av dessa äro 8 gifta och sysselsätta sig huvudsakligen med farming.

Kanten-familjen är en vitt utbredd släkt och syskonen liksom alla äro familjefäder i U. S. Tillsammans har familjen cirka 50 medlemmar.

En del av dessa fick jag tillfälle att besöka, då en av sönerna, mr. Iver Kanten, var så älskvärd att bila mig ut till Kantenville P. O., vilket namn härleder sig från familjen.

Om utrymmet det tilläte, skulle det vara mycket att säga om denna vittutgrenade släkt. Emellertid måste man också ge plats för andra, men möjligen kommer jag i en senare artikel härifrån komma tillbaka till Kanten-familjen.

* * *

En annan äldre farmare här i Assiniboia är Hans P. Olsen o. hans hustru Anne, födda i Gudbrandsdalen, respektive 1872 och 1873. Mr. Olsen har farmat här i 15 år och finner Canada är ett land med många möjligheter och en plats, där man trives utmärkt.

Av barn ha makarna haft 15, varav 12 leva. Alla äro bosatta i Canada.

* * *

Mr. O. Th. Love är född 1876 i Röldal och hustru Randi i Suldal 1878. De kommo 1904 till U. S. och flyttade till Canada 1909, där de sedan varit bosatta.

Mr. Love är alltför gott känd genom Norröna för att ge honom någon särskild introduktion. Alla, som under årens lopp, läst hans inlägg, kunna själva dana sig en mening om hans klara syn på tingen.

När nu Norröna går till en utvidgning, kunna vi säkert ännu i många år göra räkning på mr. Loves produktiva penna.

* * *

Tallev Rannestad och hustru Birgit äro födda i Hallingdal, respektive 1876 och 1868. De kommo till U. S. 1889 och farmade i Minnesota och North Dakota, tills de för 16 år sedan flyttade till Canada, där de upptogo sin gamla verksamhet.

Makarna ha 5 barn, bosatta här.

Mr. Bannestad företog före jul en tripp till gamla landet för att besöka sina gamla föräldrar i Hallingdal.

* * *

Karl Halvorsen och hans hustru Thea äro födda i U. S. av norska föräldrar, som invandrat från Telemarken. Halvorsen, som kom hit för fem år sedan, har en tid varit farmare; men arbetar nu med litet av varje i Assinitobia.

* * *

Johannes Fjeldberg föddes 1884 i Stavanger och hustrun Helga 1893 i Nlessedal. Mr. Fjeldberg kom 1902 till U. S. men invandrade till Canada 1909, där han sedan levat. Makarna ha 7 barn, som alla äro hemma.

* * *

Thor Thorodsen föddes 1889 i Suldal och hustrun Severine 1902 i Nedre Vats. Han kom till U. S. 1908 men invandrade redan samma år till Canada, där farmning blev hans huvudnäring. Makarna ha 3 barn och familjen trives bra här i landet.

* * *

Karl Langmo föddes 1888 i Solöv och hans hustru Bitus 1875 i Ontario. Han kom 1906 till U. S., där han sysslade med diverse arbeten, tills han 1908 inflyttade i Canada samt strax slog sig på farmning.

Innan jag lämnade platsen besågo vi ett nyuppfört uthus, som Langmo själv varit arkitekt för. Detta är ett av de mest tidsenliga och rymliga hus, jag sett på dessa håll.

Familjen består av 5 medlemmar, som alla trivas utmärkt i Canada.

* * *

Nels Pederson i Congress, föddes 1868 i Skåne och hustru Johanna föddes 1884 i Malmö. Han kom 1888 till U. S. farmade i Minnesota och South Dakota, tills de 1906 kommo hit och slogo sig igen på farmning.

Mr. Petersons farm i Congress är på en och en halv sektion samt en av de mest tidsenliga här i distriktet.

* * *

Nils Edström föddes 1869 i Hallmölla, Skåne, och hans hustru Mathilda 1878 i Lövestad, Skåne. Han farmar nu här i Congress efter sin invandring till Canada.

Makarna ha 8 barn, som alla leva. Mr. och mrs. Edström befinna sig väl i Canada.

* * *

På min snabbvisit i Mossbank stiftade jag bekantskap med pastor J. T. Borgen, som föddes 1878 i Stavanger, samt kom till U. S. redan vid 5 års åldern. Hans hustru är född i Minnesota av norska föräldrar.

Pastor Borgen inflyttade i Mossbank 1925 efter att ett års tid ha verkat som missionspräst i Alberta.

Hans församling här räknar cirka 40 medlemmar.

* * *

Mr. Ole Sandbeck föddes 1864 i Brandbru och hustrun föddes 1862 i Skåne. Han anlände 1882 till Minnesota, men inflyttade senare i Canada och har de sista 12 åren farmat i närheten av Mossbank.

Mr. Sandbeck har nu dragit sig tillbaka från farmning och bor i staden. Det är visst också hans mening att taga en tripp till gamla landet med det första. Ja, varför inte? Mr. Sandbeck kommer säkert att märka att också Norge har undergått förvandlingens lag på de 40 åren, som han varit borta.

* * *

Mr. Esten Larson, farmare i Mossbank föddes 1855 i Faldalen och hans hustru 1857 i Alvdal. Han kom 1913 till Canada från Boston, där han bedrev farmning.

Av 9 barn äro 6 i livet och två döttrar äro gifta i U. S. under det att två söner farma i närheten av Mossbank.

För tre år sedan hade familjen den sorgen att genom automobilolycka mista en 32 år gammal son.

* * *

Fastän det egentligen ej ligger inom ramen av denna artikel att göra en uppfordran till läsarna — försåvitt det gäller att lämna bidrag i form av läsestoff för tidningen — vill jag likväl på enskild uppmaning bringa tanken vidare.

Det har riktats många spörsmål till mig om, varför inte tidningen i likhet med andra skandinaviska tidningar har en brevspalt för läsarna.

Ja, denna förklaring lyder att "av intet kommer intet" eller med andra ord, hur skall redaktionen ordna en brevspalt, när inga brev inkomma? Detta är något som i sig själv är så belysande att all vidare förklaring är onödig.

Som läsarna kanske märkt är det nu tidningens avsikt att utvidgas och då kan läsarnas brevspalt bliva större, om de blott själva sända brev och småtytt. I detta fall kan man väl göra räkning på ej bara Canada utan och gamla landet. Att detta är ett stoff, som faller de flesta i smaken är intet tvivel om. Genom att var och en lämnar sina bidrag — skriver om smått och stort — får man ej allenast glädje av det själv, men på samma gång uppmuntrar man de andra.

På detta sätt kunna kanse vänner, som kommit och gått, mötas igen och månget förglömt minne bliva uppfriskat.

Kanske har man också en eller annan fjärran släkting hemma i gamla landet, som räknar dagarna till posten kommer med nytt från Canada. Han eller hon kan då understundom i brevspalten finna ett eller annat namn, som har en särdeles ljuv klang.

Nu är det kanske många, som draga sig för att skriva i den naiva tron att de skämma ut sig. Men i en brevspalt, som är läsarnas egen, har detta mindre att betyda. Redaktionen påtager sig att rätta de rent ortografiska fel, som eventuellt finnas.

Läsare — i såväl Canada som gamla landet — lämna bidrag till brevspalten undertecknade med deras namn eller signatur redan idag!

Betala prenumerationen i dag!

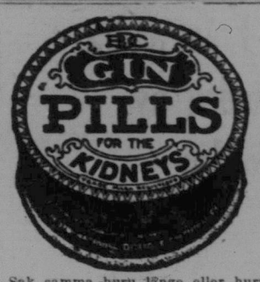

Sak samma huru länge eller huru svårt Ni lidit av ryggvärk, huvudvärk, svullna leder och andra symtomer av njur- eller blässjukdom, Gin Pills skall giva Eder säker lindring.

50 c. hos alla apotekare och handlande.

NATIONAL DRUG & CHEMICAL COMPANY OF CANADA, Limited. TORONTO, CANADA.

NÅGOT OM ÖGATS MAKT.

Har ni märkt, huru svårt det är att fånga blicken i en katts ögon? För en sekund eller två lyckas ni hålla den fången, men sedan tittar katten åt sidan och blir synbart orolig och nervös. På samma sätt förhåller det sig med de flesta djur. Ett lejon eller en tiger kan inte möta en människas fasta och skarpa blick. Människoögat har en sällsam makt, som kuvar även de vildaste och mest blodtörstiga djur och kommer dem att underordna sig människans vilja. Denna förmåga finns naturligtvis inte hos alla människor. Vi äro inte alla födda till djurtämjare.

Det ligger nära till hands att fråga sig vad denna människoögats betvingande makt egentligen är. Och därvid har man icke endast att räkna med den förmåga som djurtämjare äga. Historien vittnar om män som med blotta blicken kunnat kuva människor, som fötts att härska och blivit härskare. En sådan man var t. ex. Napoleon. Vetenskapen, som vill förklara allting ur rent materiella synpunkter, har även tagit upp detta problem till behandling.

Av intresse är därvidlag att höra, vilka resultat som en engelsk vetenskapsman dr. Charles Russ kommit till. Han utgick ifrån att människoögat hos vissa människor hade någon slags rent fysisk egenskap, som kunde påverka andra människor. Men om det var så, då borde människoblicken även kunna verka på döda föremål, menade dr Russ, och det är just vad han tror sig ha fastslagit.

Han konstruerade en apparat, som var innesluten i en stark glaskupa och som bestod av bl. a. en i en tunn silkesträd fäst spole, som var omvirad med vanlig kopparträd. Han riktade genom glaset blicken på spolen. Första sekunden blev det ingen rörelse, andra, tredje och fjärde var resultatet lika magert. Men sedan började spolen långsamt svänga. Inom tio sekunder hade den svängt flera grader från sitt ursprungliga läge. Därpå såg dr. Russ bort och spolen svängde tillbaka.

Doktor Russ har prövat detta egendomliga fenomen genom att låta en mängd människor titta i spolen. Resultatet har blivit mycket olika och dr. Russ slår fast att den elektrisk-magnetiska kraft som finns i ögat är mycket svag hos en del människor och kraftigare hos andra. En kvinna lyckades att få spolen att svänga hela 60 grader.

Det är ju ytterligt djärvt att sätta likhetstecken mellan denna "elektrisk-magnetiska" kraft och den som kommer ett vilt djur att böja sig under sin djurtämjares vilja. Dr. Russ gör det inte heller, men han tänker sig att sammanhanget finns på något sätt.

Betala prenumerationen idag!

DÖVHET

Fullständig hörsel återställes nu i varje tilltarrisk dövhet, slappastånd av dövhet eller ofullständig hörsel av orsaker sådana som kade eller sjunkna hinnor, tjocknade hinnor, buller eller susande ljud, genombrutna, fullständigt eller delvis förstörda hinnor, avsöndring från öronen etc.

Wilson Common-Sense Ear Drums

"Små trådlösa telefoner för öronen", kräva ingen medicin, men ersätta effektivt vad som fattas eller är ofullständigt hos de naturliga örhinnorna. De äro enkla uppfinningar, som bäraren lätt inpassar i öronen, där de äro osynliga, mjuka, säkra och bekväma.

Skriv idag efter vår 168 sidor Fria bok om Dövhet, givande er fulla detaljer och intyg.

Wilson Ear Drum Co., Inc.
653 Inter-Southern Building.
LOUISVILLE, KY.

Till

Svenska Canada-Tidningens Läsare och läsarinnor

När vi i årets första nummer av Svenska Canada-Tidningen publicerade meddelandet om, att en ny rotationssnällpress blivit inmonterad i tidningens tryckeri samt reproducerade bilden av denna press i tidningen, var det helt säkert många, för att icke säga de flesta, av tidningens läsare, som blevo överraskade.

Det var heller icke underligt, ty för det första äro omkostnaderna vid inköpet och installerandet av en dylik maskin synnerligen betydande, och för det andra hade vi icke annat än ganska löst påpekat, att en sådan förändring var i görningen. Emellertid hade "ett länge känt behov" av en ny press förelegat, och detta har nu blivit fyllt. Den förut begagnade tidningspressen blev så småningom i alla delar opassande för tidningens nuvarande behov, detta trots att densamma på sin tid var ett ofantligt framsteg i förhållande till den äldre press, vilken dessförinnan varit i bruk. Nu har således en ultramodern snällpress blivit inmonterat i tidningens tryckeri, där som bekant tvenne tidningar — Svenska Canada Tidningen och Norröna — tryckas. Dessa två tidningar få sålunda nu påtaga sig ansvaret med att betala de omkostnader, (5,000 dollars för varje tidning) vilka äro förenade med denna nya press, och det är därför, som vi i de siste numren av tidningarna riktat allvarliga upprop till våra läsare om att genom att betala utestående prenumerationsavgifter **punktligt** samt om möjligt för något eller några år i förskott räcka oss en hjälpande hand och därmed göra det möjligt för oss att möta de utgifter, vi påtagit oss, i och med anskaffandet av denna press. Svenska Canada-Tidningen (och Norröna) ha ungefärligen $10,000 vardera utestående i obetalda prenumerationsavgifter. Vi hava därför i dagarna utsänt räkningar utvisande huru mycket vi vänta, att Ni skall betala till tidningen i detta fall. Men i händelse Ni skulle vara så vänligt stämd mot tidningen, att Ni tycker detta lilla belopp vara så obetydligt, att Ni skulle vilja bidraga med något mera, äro vi synnerligen tacksamma, och skola i så fall kreditera Eder för förlängd prenumerationstid i förhållande till storleken av det belopp, Ni sänder. Det är klart, att då vi hava så mycket att fordra av våra prenumeranter, det icke är mera än mänskligt, att vi känna med oss, att rätt många av våra läsare också borde betala oss för ett eller flera år i förskott, och vi sålunda för någon tid bliva skyldiga dem, och dessa belopp skulle dock på långt när icke kunna uppgå till de summor, vi hava att fordra av så många andra av våra läsare, vilka av en eller annan orsak ej betalat för tidningen, och vilka äro skyldiga i många fall för flera år.

I de artiklar, vilka hittills och framdeles komma att publiceras, ha skälen, varför prenumerationsavgifterna borde punktligt betalas, fastställts, och vi känna oss övertygade om, att varenda en av tidningens läsare, vilken följt med dessa artiklar och känna till tidningens historia, utan tvivel medgiver, att vi gjort allt, vad man skäligen kan fordra för utgivandet av densamma, under förhanden varande omständigheter. Att detta ytterligare tillägg i form av nytt maskineri för tidningen är ett tydligt bevis för, att vi fullt uppskatta fördelen av att få tidningen på allt sätt tidsenligt utrustad, för att därigenom kunna möta de fordringar, vilka rimligtvis kunna ställas å en första klassens svensk tidning i Canada, torde härigenom vara förståeligt för var och en.

Angående utvidgning av S. C. T. vilja vi endast säga, att detta NU helt och hållet beror på prenumeranterna själva, huru lång eller kort tid det kommer att taga, innan vi äro i stånd till att av ekonomiska skäl publicera tidningen 12- i stället för 8-sidig.

Pressen är nu installerad, och när de första stora inbetalningarna äro gjorda, blir naturligtvis lasset litet lättare att draga varför vi bedja våra prenumeranter att så mangrant, samt så snart som möjligt, insända till oss förfallna prenumerationsavgifter. Om våra prenumeranter så göra, tvivla vi icke på, att vi inom kort skola bliva istånd att realisera våra planer om utvidgning av Svenska Canada Tidningen från 8 till 12-sidig.

NYA PRENUMERANTER. Det är också naturligt, att styrkan hos Svenska Canada Tidningen i hög grad förökas, i fall var och en av våra prenumeranter ville sätta som mål, att anskaffa minst en eller om möjligt flera prenumeranter. Vi tro, att detta så mycket lättare skulle vara möjligt, då vi veta, att trots att S. C. T. är över 40 år gammal, den dock icke av en eller annan orsak är tillräckligt spridd bland 10,000-tals svenska settlare i östra och västra Canada. Det är dessa 1,000 eller 10,000, vilka vi måste nå med vår tidning, om vi skola lyckas och vi bedja få hänvisa till en artikel i nummer 8 av vår tidning för den 21 jan., där det påpekas att det såväl politiskt som ock på andra sätt skulle styrka den svenska stammen här i Canada, om svenskarna i allmänhet erkände vår tidning som sitt eget organ. Därför hoppas vi, att NI vill vara en av de första att **få en eller flera nya prenumeranter** bland grannar eller bekanta, som ej hava vår tidning.

Vi vilja även påpeka nödvändigheten av att handla N U. De första avbetalningarna å pressen skola göras inom en kort tid av 3 a 4 veckor, och vi hoppas, att Ni vill vara med att draga Eder strå till stacken, och ej lämna det åt någon annan, så att det skall vara möjligt för oss att möta dessa betalningar i tid.

Tackande Eder på förhand för Eder vänlighet i detta avseende teckna vi

Högaktningsfullt
Redaktionen.

Vi anmoda alla prenumeranter, som hålla i skuld för tidningen och som ej förnyat prenumerationen för 1926, att godhetsfullt göra det NU. Använd nedanstående kupong.

Utgivare av
Svenska Canada-Tidningen,
Winnipeg, Man.

..... 19.....

Härmed inneslutes $.....för..... års prenumeration

för **SVENSKA CANADA-TIDNINGEN** Jag är { ny pren. ..... / gammal pren. .....

PRENUMERATIONS-PRIS:	
Ett år i förskott	2.00
Ett halvt år i förskott	$1.50
4 månader i förskott	$1.00
Sverige ett år med porto	$3.00

Mitt namn .....

Postkontor .....

..... **Provins** .....

Friska, lyckliga barn

och vuxna äro tillfinnandes i de hem, där

DR. PETERS

KURIKO

är husmedicinen. Den är moderns första tillflykt, när någon av hennes kära blir illamående. Den är alltid säker och tillförlitlig. Man finner den i medicinskåpen i miljontals hem både här och i främmande länder.

Den är beredd av rena, hälsogivande rötter och örter, innehåller inga skadliga droger och kan tryggt givas åt småbarnen, såväl som åt unga och gamla med ömtålig konstitution.

Apotekare kunna ej förse er därmed. För närmare upplysningar tillskriv

DR. PETER FAHRNEY & SONS CO.
2501 Washington Blvd. CHICAGO, ILL.
(Levereras tullfritt i Kanada)